

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการนำเรื่องและตัวชี้นำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
ผู้เขียน นายประพันธ์ ไชยณรงค์
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2536

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการนำเรื่องและตัวชี้นำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนศึกษาปฏิกริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสอง ซึ่ง ได้แก่ การนำเรื่องที่แปรค่าออกเป็น 3 ระดับ คือ การนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ การนำเรื่องด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการนำเรื่องด้วยแผนผังสรุปโยงเรื่องและตัวชี้นำที่แปรค่าออกเป็น 2 ระดับ คือ ตัวชี้นำแบบตีกรอบ และตัวชี้นำแบบขีดเส้นใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 192 คน นักเรียนได้รับการสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง จำนวน 6 กลุ่ม กลุ่มละ 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเนื้อเรื่อง จำนวน 3 เรื่อง และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 3 ฉบับ กลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มได้รับเงื่อนไขการทดลองที่ได้จากการสุ่มเพียงเงื่อนไขเดียว โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มละ 3 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบแฟคทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ CRF-32 (การนำเรื่อง X ตัวชี้นำ) ไม่เคลกำหนด ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยเรื่องย่อ เนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อเรื่องที่มีการนำเรื่องด้วยแผนผังสรุปโยงเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีตัวชี้นำแบบตีกรอบ และเนื้อเรื่องที่มีตัวชี้นำแบบขีดเส้นใต้ มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน
3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างการนำเรื่องและตัวชี้นำ

among the students treated with summary introductory, behavioral objective introductory and story map introductory.

2. There was no difference in reading comprehension scores between the students treated with framed cue and underlined cue.

3. There was an interaction between introductions and cues.